

OHYZDA (10) *sb f*

ohyzda (9), **ohyźda** (1) *GórnTroas*.

o oraz a *jasne*.

sg *N* ohyzda (2). ◇ *G* ohyzdy (4). ◇ *A* ohyzdę (4).

Sł stp, Cn brak, Linde w objaśnieniu jako odpowiednik czeski s.v. ohyda.

Lekceważenie, pośmiewisko; niechęć, odraza (z czes. ohyzda) (10) : [dworzanin] towarzysztwa/ żártow/ krothochwile/ tańcu/ y inych pociech s chęcią pomoże/ á vchodząc ohyzdy/ tho wżytko będzie czynił/ co y drudzy GórnDworz E4, N2.

ohyźda u kogo (1): Nie życz cnému oycowi ohyźdy v ludzi GórnTroas 25.

ohyzda komu (1): chocia oboie tho/ y ochędożnym być/ y nie wydwrzác lie z rzeczami/ iefth dobre w łobie: iednák kiedy kres łwoy/ á miárę przeydzie/ iuż lie w łprofność obroćić muśi/ y oná łwczyrość we wżytkich rzeczach/ ktorą łobie ták bárzo vpodobály oczy ludzkie/ y oney ząwdy czekáią/ ginie zá tym/ y gálnie nie bez ohyzdy temu/ ktho ią tłumi. GórnDworz E8v.

Zwrot: »przyść (a. przychodzić), wpaść w ohyzdę; o ohyzdę przyść« [w tym: do kogo (1), do czego [= świata] (1)] [szyk zmienny] (2:1;1): Thákowyż też y owo żárt bywa/ kiedy ieden drugiego łzalonym/ ábo iáką dziwną chorobą niemocnym przed ludźmi czyni/ áby łzalony o związanie/ á chory/ o ohyzdę ná chwilę przyłzedł. GórnDworz T6; A drudzy zálię chcąc záchowác powagę/ á w tym nie trzymáiąc pewney miáry/ przychodzą w ohyzdę/ do wżytkiego łwiátá. GórnDworz li6, N2, Cc6.

Szeregi: »ani nienawiść, ani ohyzda« (1): kto lie ták chwali/ iż áni nienawić łtąd/ áni ohyzdá vrość mu może/ tákiemu ia chwalić lie dopufzczę: [...] iż ták łkromnie o łobie vmie powiedác GórnDworz D7v.

»ohyzda i zelżywość« (1): bo więcz zá tákową rozmową przychodzą do pewnego krefu the pánie/ iż nielza iedno o nich mieć złe mnimánie: á widzi lie drugiemu/ że go tym nápomykáią/ áby lie wdał w co dáley: zá czym wielká im ohyzdá/ y zelżywość rołcie. GórnDworz Xv.

Cf OHYDA, OHYDZENIE

ZCh, (MP)